

[Elmqvist.]
mindretallets Forslag under Nr. 4 (*Jesper Simonsen*: Hvorfor springer De over?). Jeg springer ikke over, hvis det ærede Medlem vil høre det: enstemmigt udtaler sig

„imod at gaa saa vidt, som det er foreslaaet i Regeringsforslaget af 1924—25 § 5 med deri indeholdte Bemyndigelse for Justitsministeren til at anordne Rets-hjælp og i Udvalgsmindretallets Forslag under Nr. 4.“

„Enstemmigt“ maa selvfølgelig gaa baade paa Regeringsforslaget og paa Udvalgs-mindretallets Forslag Nr. 4. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem har været med til at udtale sig imod Skøders og Testa-menters formelle Affattelse paa Dommer-kontorerne.

Pürschel: Jeg bliver nødt til at gøre en ganske kort Bemærkning om dette sidste. Efter at man først har talt om Enstem-migheden og Udvalgets Stilling her er refereret, er der et Mindretal, der i og for sig er enigt i de foran fremsatte Betragt-ninger, men deres Betænkelighed har ikke den samme absolutte Karakter. Det er formodentlig i dette Mindretal, det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen skjuler sig. Men ingen kan læse denne Betænkning uden at faa et levende Indtryk af, at det ærede Medlem har skiftet Standpunkt, og hvis han ikke har det, er Fejlen ude-lukkende den, at Skrivelsen virker vildle-dende.

Maa jeg endelig sige ganske kort til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, at Halv-delen af det konservative Partis Repræ-sentanter i Udvalget den Gang var een Mand, og den Herre rider alene.

Det ærede Medlem talte om Sagfører-nes Monopol. De har Monopol paa eet Omraade, og dette bliver bestaaende.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Hansen: Den Tjenestekarl, han talte om, hjælpes ikke ved dette Forslag.

Til den højtærede Justitsminister: Venstre og Højre er formentlig en Fortalelse hidrørende fra, at Ministeren drømmer sig tilbage til en lykkelig Tid.

Ministerens væsentligste Argument var dette, at der er Flertal for Forslaget, og saa skal det gennemføres. Det er meget vanskeligt at argumentere imod. Dets sag-lige Værdi er ikke betydelig, men det er jo ogsaa Ministeren fuldkommen ligegyldigt, for Ministeren har ikke den fjerneste Interesse for at optage en saglig Debat om dette Spørgsmaal, for han ved, at ingen kan forsvare dette Forslag sagligt. Der-

for siger han kun een Ting: Der er Flertal, og lad os saa gennemføre det; den saglige Drøftelse — nej, lad os endelig være fri for den. Det er et Standpunkt, men noget beundringsværdigt Standpunkt er det ikke.

Med Hensyn til Dommerfuldmægtigene kun dette, at det er jo givet urigtigt, at de fleste af Dommerfuldmægtigene vil ende som Dommere, naar man faar saa stort et Antal statsansatte, som man vil faa her.

Med Hensyn til Kære, at det efter Ministerens Opfattelse skal føres til Proto-kols: Protokollen er ingenlunde altid til Stede paa Dommerkantorerne; det vil altsaa meget ofte kunne medføre, at en Mand maa komme igen til en anden Tid, altsaa ikke nogen særlig praktisk Fremgangs-maade.

At Ministeren vilde have mødt Argu-menter, ogsaa hvis han i Detailler havde valgt en anden Fremgangsmaade, ja, det er muligt, derom kan jeg intet sige, men det er i hvert Fald saa kun et Bevis for, at denne Ordning ikke lader sig gennem-føre paa nogen fornuftig Maade, og deri kan vi være enige.

Naar Ministeren endelig karakteriserede det som en politisk Bevægelse, vil jeg dog sige, at det er haardt at paastaa, at det Standpunkt, som mit Parti staar paa, det samme Standpunkt som det, hvorpaa den højtærede Ministers Parti og det andet Re-geringsparti stod, da denne Sag sidste Gang drøftedes her i Tinget — thi nu er den ikke drøftet fra Partiernes Side, kun fra min Side —, nu kun er et politisk Agita-tionsstandpunkt. Jeg tror, den højtærede Minister ved nærmere Eftertanke vil er-kende, at han har slaaet om sig i Blinde og derfor ogsaa har ramt, som man gør, naar man bærer sig saadan ad.

Knud Hansen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at naar han siger, at den Tjenestekarl, som jeg har omtalt, ikke omfattes af dette Lovforslag, saa maa det ærede Medlem have været saa ivrig efter at finde An-grebspunkter i dette Lovforslag, at han ikke har faaet Tid til at læse det. Der er i Landstinget gjort en Tilføjelse om Retsplejelovens § 225, der altsaa drejer sig om Sager, der kan behandles ved Rets-kontorerne, saalydende:

„Sager, der opstaar af Forholdet mellem Husbond og Medhjælpere, jfr. Lov Nr. 343 af 6. Maj 1921 § 35“
— den Lov, der her sigtes til, er Tyende-loven.